

Nacional

ELS MEMBRES DE LA PENYA “ELS TRONATS” DE MISLATA ACONSEGUEIXEN ACABAR AMB EL TERRORISME A ESPANYA

Així, tal com vostès ho han llegit, els membres de la tant famosa penya “ELS TRONATS” han aconseguit allò que els polítics no saben fer, ni de bon tros. Amb unes

negociacions rapidíssimes han aconseguit que la banda terrorista ETA abandone definitivament les armes i aposte per una convivència en pau i progrés.

Delegació central. La penya ELS TRONATS de la ciutat de Mislata, ha aconseguit allò que ningú no ha sigut capaç d'aconseguir. Amb unes negociacions secretes i sense que ningú no ho sabera, han fet que la banda terrorista abandonara les armes i que el terrorisme abandone per sempre la vida dels ciutadans espanyols. Com ho han aconseguit? Anem a saber-ho parlant amb alguns membres de la penya.

- Com va començar aquesta història?

- Resulta que, sense saber-ho, s'havia instal·lat al barri un terrorista dins d'un pis de lloguer. Sembla ser que volia estudiar la zona de València de cara a les competicions de la Copa de les Amèriques que com tots sabem se celebren

enguany. Este jove, que no podem dir qui és, va coincidir amb les falles de l'any passat i va vore la nostra majestuosa mascletà. No cal dir que es va quedar bocabadat.

- Però, que té que vore açò amb el terrorisme?

- Deixeu que continue explicant i voreu. Esta

va contar que ell era de fora i que volia que li explicarem en què consistia açò de la mascletà nocturna i perquè ho fèiem. Nosaltres li explicarem que formava part de la nostra cultura. Que ho fèiem per diversió, per passar-ho bé i perquè la

persona en vore tanta pólvora, soroll, llum i color es va quedar que no sabia que dir. Al dia següent es va acostar a un grup de fallers i ens

gent ho disfrutara.

- Aleshores?

- Aleshores es va quedar pensatiu, en el seu cap no cabia la idea de la pólvora per plaer. Era

un concepte totalment nou per a ell. Ell en el seu subconscient tenia associada la idea de pólvora amb la idea de dolor, de por, de mal. La seua expressió va canviar per moments. Va passar d'una expressió dura a una expressió distesa, relaxada.

- Molt interessant. I que va passar després?

- Després va continuar informant-se de la nostra manera de viure, d'entendre la vida. Li vam explicar que a la nostra terra viu molta gent diferent, uns més valencians, uns altres més espanyols, uns que són iguals de valencians

coses, fèiem una paella, la posàvem al mig d'una taula i discutíem el que calia. Nosaltres anàvem notant que cada dia que passava feia una cara nova, més agradable. S'estava impregnat de la nostra llum, de la llum de la mediterrània.

- I va ser aleshores quan...?

- Va ser aleshores quan el vam oferir participar en una mascletà manual de les nostres. Mai en la vida havíem vist un home tan feliç. Estava descobrint un nou sentit a la vida. Tirar masclets pel plaer de tirar-los, de fer soroll, de fer-los esclatar sense un objectiu malèfic, sense

que d'espanyols i uns altres que només se senten una cosa o l'altra. I que el més important és que ningú per això agafava una pistola i la feia servir. Que, com no, també teníem els nostres problemes, però això no era motiu per fer esclatar una bomba. Que si calia arreglar les

possibles víctimes, sense riscos. Alguna cosa començava a canviar. Se n'adonava que la lluita no tenia sentit. Que es podia ser feliç i lluitar pacíficament pels ideals de cadascun. A València aprenia que es pot viure feliçment i que al mateix temps es poden reivindicar les

idees que cadascun considere que ha de defensar.

Estava convivint uns dies amb un poble treballador, dinàmic i sobre tot feliç. Amb un ambient polític amb el que podem o no estar d'acord, per suposat, però on el respecte a la vida humana és sagrat. Uns dies més tard sabem que es va enamorar d'una valenciana i això va ser definitiu. El cap se li va capgirar i va descobrir un nou horitzó un nou sentit a la vida. Nosaltres només sabem, que gràcies als dies que va conviure amb la penya, en la nostra falla, tornà a la seua terra i dies més tard s'anuncià l'abandonament de les armes definitiu.

- I quina ha sigut la reacció del Govern?

- Hem rebut un telegrama del President felicitant-nos i de tots el líders dels diferents partits. A més a més ens consta que alguns membres de la penya han rebut ofertes per a formar part de l'equip d'assessors de Moncloa. Fins i tot el President de la Generalitat ens ha proposat per a que ens donen la Distinció de Jaume I.

- Moltes gràcies i que passeu unes bones falles.

**Sommiar no costa res.
(V.B.)**